

סיכומי הדינים העולים מנסקנת הגמרא בדף היומי

בבא קמא דף כ"א למסקנא

דף כ"א ע"א

א. השוכר בית מראובן ונמצא של שמעון, אם הוא עומד להשכיר, מעלה שכר לשמעון. וכן אם שָׁכְרוּ מבני העיר ונמצאו לו בעלים, מעלה להם שכר. ואם אינו עומד להשכיר, הדבר שנוי במחלוקת (מבואר בדף הקודם).

ב. י"א שהדר בחצר חבירו שלא מדעתו אין צריך להעלות לו שכר כי הדר בו הֶהָנְהוּ לבעלים, שבית שאין דרים בו מזיקים מכתתים אותו, שנאמר 'וְשֹׂאֵיָהּ יִפֹּת שְׁעָרָה'. ואם היו עציו ותבנו של בעל בית בתוכו חייב, שהרי אין שם מזיקין. וי"א שגם באופן זה פטור, כי בית המיושב בדירת בני אדם ישובו קיים, שהדרין בתוכו רואים מה שצריך לתקן ומתקנים אותו.

ג. בהמה העומדת ברשות הרבים, ומחזרת את ראשה לצדי הרחבה, לרב משלמת מה שהזיקה, ולשמואל פטורה (ומשלמת מה שנהנית כדין שן ברשות הרבים), כי דרכה של בהמה להחזיר את ראשה (וי"א שגם לרב פטורה). ואם קמה בצדי הרחבה, משלמת מה שהזיקה לדברי הכל, שאין דרכן של שוורים לילך שם וחשוב כרשות הניזק.

ד. אכלה הבהמה מפתח החנות, פטורה כדין שן ברשות הרבים. לשמואל אפילו במחזרת. ולרב אם היא מחזרת חייבת, ואם החנות עומדת בקרן זווית ופגעה הבהמה בפירות דרך הילוכה בלא חיזור, חייבת. אכלה מתוך החנות, משלמת מה שהזיקה.

ה. י"א שבהמה המחזרת לצדי הרחבה פטורה לדברי הכל. ונחלקו במי שמקצה מקום מרשותו לרשות הרבים, ושטח שם פירות, ונכנסה בהמה

סיכומי הדינים העולים ממשקנת הגמרא בדף היומי

ואכלה בדרך הילוכה, שלדעת רב פטורה כדין שן ברשות הרבים, שלא היה לו לקרב את פירותיו לרשות הרבים, ולחייב את שורו בכך. ולשיטת שמואל חייבת כדין רשות הניזק, שהרי הבהמה רואה את הפירות לפניה והיה לו להיזהר.

דף כ"א ע"ב

א. בהמה שפשטה צווארה ואכלה מעל גבי חברתה, י"א שהיא חייבת ברשות הניזק, וי"א שהיא פטורה. וכן בהמה שקפצה ואכלה מתוך קופה המופשלת לאדם מאחוריו, י"א שהיא חייבת וי"א שהיא פטורה.

ב. הכלב והגדי שקפצו מראש הגג ושברו את הכלים ברשות הניזק, משלם נזק שלם, מפני שדרכן בכך.

ג. ואם נפלו מראש הגג ושברו כלים, אם היו הכלים במקום שהיו נשברים על ידי קפיצה, הרי זה "תחילתו בפשיעה וסופו באונס", ונחלקו בדבר אם חייב או פטור. ואם היו סמוכים לכותל באופן שלא היו נשברים על ידי קפיצה, פטור.

ג. ואם היה הכותל רעוע ונפל הכותל, חייב, שפשיעה היא. ואם נפלו הם, הרי זה "תחילתו בפשיעה וסופו באונס" ותלוי במחלוקת. ואם היה הכותל צר, חייב.

ד. הכלב והגדי שדלגו מלמעלה למטה כדרכן, שהכלב ירד בסריכה והגדי בקפיצה, חייבים נזק שלם. ואם ירד הכלב בקפיצה והגדי בסריכה, פטורים מנזק שלם וחייבים חצי נזק, שאין דרכן בכך. קפצו מלמעלה למעלה, פטורים בכל אופן מנזק שלם, שמשונה הוא.

ה. אדם ותרנגול שדלגו, בין מלמעלה למטה בין מלמעלה למעלה, חייבים שדרכן בכך.

אומצ יקרי!